

Seria: Profesorki Super-Babki
 Odcinek: Nr 131
 Podseria: wyróżnione tytułem/dyplomem akademickim „Doctor Honoris Causa”
 Podseria: medycyna

Wanda Błęńska

wystawiała recepty na szczęśliwe życie [v]

€ΩΠΣŁ0€ΩΠΣŁ0 €ΩΠΣŁ0 €ΩΠΣŁ0 €ΩΠΣŁ0 €ΩΠΣŁ0 €ΩΠΣŁ0 €ΩΠΣŁ0€ΩΠΣŁ0€ΩΠΣŁ0

Polecane/Omawiane książki oraz film:

- [i] NawrockaMałgorzata: *Jej światło. O życiu i dziele Wandy Błęńskiej*, Wydawnictwo Kontekst, Poznań 2005.
- [ii] Gadzińska Joanna, Jelonek Marta: *Spełnione życie. Księgarnia Święty Wojciech*, Poznań 2019.
- [iii] Eliza Piotrowska: *Wanda Błęńska - dobrze być dobrym. Wydawnictwo Święty Wojciech. Ilustracje Eliza Piotrowska. Poznań, 2021. //dla dzieci*
- [iv] Ambroży Andrzejak, Jarosław Różański: *Medycyna i ewangelizacja, rozmowy z Wandą Błęską Papięski Wydział Teologiczny, Seria: Studia i Materiały*, Poznań 1996.
- [v] <http://www.usf.amu.edu.pl/filmoteka/wybitne-postacie-universytetu/dr-wanda-b-e-ska>; film – ponad godzinę.
- [vi] *Apostołowie Afryki : studia poświęcone Wandzie Błęńskiej i kardynałowi Adamowi Kozłowieckiemu SJ. Pod redakcją Michała Białkowskiego i Moniki Dejnego-Białkowskiej. Jagielloński Instytut Wydawniczy, Toruń 2022.*

€ΩΠΣŁ0€ΩΠΣŁ0 €ΩΠΣŁ0 €ΩΠΣŁ0 €ΩΠΣŁ0 €ΩΠΣŁ0 €ΩΠΣŁ0 €ΩΠΣŁ0€ΩΠΣŁ0€ΩΠΣŁ0

Bohaterką odcinka jest dr Wanda Błęńska /lekarz medycyny/ (<https://wandablenska.pl/en/>), wybitna Polka, która wiele lat pracowała w swoim zawodzie w Afryce. Do naszej serii trafia, gdyż wyróżniono Ją dyplomem **Doctor Honoris Causa**, na **Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu**. Wyróżnienie takie potwierdza wyjątkowość osiągnięć laureatki oraz Jej docenienie/uznanie przez znaczące środowisko naukowe. Lekarki były już bohaterkami odcinków: 11, 26, 34, 38, 42, 46, 61, 62, 71, 80, 88, 109 oraz 128, a zatem to około 10% wszystkich esejów. Ktoś ratujący życie i zdrowie ludzkie to ważna osoba. Nasze Heroiny pisały wspomnienia lub ktoś pisywał ich biografie.....

Tym razem Bohaterka eseju przez wiele lat pracowała w Afryce opiekując się chorymi na trąd, zatem w opinii wielu zdobyła określenie: „**Matka Trędowatych**”.

Wanda urodziła się 30 października 1911 roku w Poznaniu (**111 lat temu**), a zmarła 27 listopada 2014 roku przeżywszy 103 lata!!! Zatem miała życie na kilka życiorysów: była m.in. podporucznikiem AK, żołnierzem armii polskiej na zachodzie¹, misjonarką świecką, światowej sławy specjalistką w dziedzinie leczenia trądu. A ostatnio została ogłoszona <<**Służebnicą Bożą Kościoła Katolickiego**>>, co oznacza iż być może zostanie uznana kiedyś formalnie za świętą, ale zapewne święte życie prowadziła.

Polecane są książki oraz film (on-line), który jest dostępny na stronie Uniwersytetu Medycznego z Poznania. W trakcie kręcenia tegoż dokumentu Bohaterka miała około 100 lat. Głos ma wyraźny, mówi płynnie. To wyjątkowa postać, ale nie jest powszechnie znana..., może lokalnie w Poznaniu?, w Toruniu? Tam (w filmie) mówi o naszych tytułowych receptach.

Książeczka [iii] to życiorys Wandy napisany wierszem przez Panią Elizę Piotrowską². Sama autorka jest kimś absolutnie wybitnym, warto całe jej serie czytać małym dzieciom 5-6-7 lat, może nawet dzieci z 2-3 klasy mogłyby czytać same. Autorka sama ilustruje swoje dzieła, jako artystka ma swój styl. Cytat:

„I wstąpiła w mig do armii,
A dokładnie – do krajowej,
Gdzie natychmiast ją przyjęto
i nadano imię nowe”

To ważny fakt w życiorysie naszej Bohaterki, pomijany w niektórych Jej biografiach. Kto ma dzieci, wnuki, kuzynostwo – warto polecić.

Książka [i] to próba ukazania postaci dr Wandy Błęńskiej za pomocą rozmów przeprowadzanych z osobami, które miały możliwość jej poznania. Są tu przytaczane

¹ Patrz link (n) ; ponad 120 stron – można choć przescrollować; miejsca pobytu m.in. Goettingen, Wuerzburg.

² <https://lubimyczytac.pl/autor/6924/eliza-piotrowska>; o autorce, która wydała całą serię książeczek dla dzieci popularyzującą wybitne postacie.

<https://www.mediarodzina.pl/autor/eliza-piotrowska/>; jest zdjęcie pisarki.

<https://www.swietywojciech.pl/Autorzy/Eliza-Piotrowska>; mieszka w Brazylii, a książki do Polski wysyła po łączach w sieci.

<https://elizapiotrowska.pl/>; strona własna autorki.

rozmowy m.in. z Ojcem Marianem Żelazkiem (misjonarz z Indii), prof. Stefanem Stuligroszem (dyrygent Chóru Poznańskie Słowiki), Wandą Malczewską (misjonarka z Ugandy), Heleną Pyz (misjonarka z Indii), Ryszardem Piaskiem (reżyser filmowy), prof. Zbigniewem Pawłowskim (wieloletni kierownik Kliniki Chorób Pasożytniczych i Tropikalnych AM w Poznaniu) oraz ks. dr. Ambrożym Andrzejakiem (misjolog, członek Papieskiej Unii Misyjnej). Dalej ta książka nie będzie omawiana.

Warto kliknąć na film [v]. Wanda Błęńska opowiada m.in. o aresztowaniu w czasie II wojny światowej przez Gestapo. Komentuje, że prowadzący Jej sprawę SS-man nie bił, nie pobił – cud, ale dlaczego. Okazało się, że upity opalał się. Doznał poparzenia słonecznego. Miał całe plecy w bąblach. Ona więźniarka, lekarz, go leczyła i Jej kuracja mu pomogła (!!!) – co za zbieg okoliczności, miała szczęście w nieszczęściu.

Idea świeckich misjonarzy nie jest szeroko w Polsce znana – zwłaszcza dzisiaj, gdy Polacy rezygnują z religii oraz nie wierzą w Boga. Czy to się dobrze skończy?? ... Z parafii eseisty młoda dziewczyna, absolwentka ATH w Bielsku-Białej wyjechała do Peru na misje. Co kilka lat ma spotkania w kościele opowiadając o swojej pracy. Pracuje tam już ponad 10 lat. Parafianie od czasu do czasu robią zbiórki na Jej działalność! Ostatnia – lipiec 2022.

Wracamy do naszej Bohaterki. Omówimy publikacje (iv) oraz (vi). Książka (iv) została wydana przez Papieski Wydział Teologiczny w Poznaniu w serii Studia i Materiały Nr 20. Na początku mamy wiersz oraz zdjęcie Lekarki jako Doctor-a Honoris Causa *Akademii Medycznej* w POZNANIU³, jest uśmiechnięta „od ucha do ucha”, w rękach trzyma ogromną tubę z dyplomem. Jedna zwrotka wiersza to:

Pokochajcie Afrykę
niegdyś chrześcijańską
pokochajcie ją za jej wielkich ludzi
za jej świętych.

Przedmowa nie jest podpisana, ale zapewne napisali ją Edytorzy książki. Dotyczy ona choroby trąd oraz cytowane są słowa Bohaterki np.: „**miałam za młodu jedno marzenie i silny zamiar: zostać lekarką na misjach**”. Marzenia się spełniają, może zwłaszcza wtedy gdy ma się „*silny zamiar*”. Książka ma około 140 stron. Jest sklejana. Nie zawiera już innych zdjęć. Kończy się Aneksem z m.in. Bibliografią Wandy Błęńskiej, str. 131-132 to mapy wybranych

³ Dziś: <https://www.ump.edu.pl/>; to Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego.

rejonów Afryki z zaznaczonym jeziorem Wiktorii oraz miastami np.: Kampala⁴, Fort Portal⁵ oraz Buluba⁶ w Ugandzie. Ten kraj dziś liczy ponad 43 mln mieszkańców – zatem jest to naród liczniejszy od Polaków w swojej ojczyźnie. Dochód na mieszkańca 900 USD (2007), a w Polsce 15 000 USD, czyli kraj trochę biedniejszy niż Polska. W Aneksie mamy też rozdziałik „Polscy misjonarze w Ugandzie”, a także „Kongresy i Zjazdy Leprologów”. Nie streszcza się w serii całych książek – każdy musi sam sięgnąć do oryginału.

Rozdział I ma tytuł: „Z Poznania...”. Dowiadujemy się, że Jej rodzicami byli Teofil i Helena (z domu Brunz). Nasza Heroina ochrzczona została w Kościele Św. Marcina w Poznaniu, a Jej drugie imię to Maria. Została osierocona przez mamę gdy miała zaledwie 2 latka. Miała starszego brata Romana. Książka jest zorganizowana w taki sposób iż kursywą podane są komentarze i wyjaśnienia autorów/edytorów, a fragmentami mamy tekst pisany zwykłą czcionką, gdzie Bohaterka pisze w pierwszej osobie. Gdy miała 7 lat powstała niepodległa II Rzeczypospolita. Poznań stał się miastem z państwowym, nowoutworzonym Uniwersytetem. Ale ojciec otrzymał pracę w Toruniu w Kuratorium Okręgu Pomorskiego. Zatem już do szkoły podstawowej uczęszczała w TORUNIU. Tam też chodziła do gimnazjum, gdzie należała do Sodalicji Mariańskiej, a zatem Jej związek z katolicyzmem był silny i szczery. W roku 1928, w wieku 17 lat zdała maturę i rozpoczęła studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Poznańskiego.

Zatem dwa miasta **Poznań i Toruń** – to Jej rodzinne gniazda. Swoją działalność w katolickim stowarzyszeniu kontynuowała w Poznaniu. Tam powstało pierwsze w Polsce Akademickie Koło Misjologiczne. W Poznaniu odbył się też - w 1927 roku - Międzynarodowy Akademicki Kongres Misyjny, zatem działalność organizacyjna była w pełni zgodna z Jej marzeniami. Podejmowała też dorywczą pracę w szpitalach, aby nabrać od razu doświadczeń zawodowych. Na zjeździe Delegatów Akademickich Kół Misyjnych w Krakowie w 1929 roku (gdy Ona była na II roku studiów) została powołana do Zarządu Głównego tej organizacji. Wciągnęła się do pracy społecznej „na fula” np. współzakładała czasopismo „Annales Missiologicae”. I tu mamy Jej komentarz: <<Mój wkład w „Annales” obejmował pracę od pakowaczki, aż do [...] stanowiska redaktora>>. Dostała dyplom od Papieża Piusa XI.

⁴ <https://pl.wikipedia.org/wiki/Kampala>; stolica Ugandy – dziś ponad 1,5 mln mieszkańców.

⁵ https://pl.wikipedia.org/wiki/Fort_Portal; miasto w Ugandzie – ok. 45 tys. mieszkańców.

⁶ https://en.wikipedia.org/wiki/Buluba_Hospital; o szpitalu i jego patronie. „village of Buluba, in Baitambogwe sub county, Bunya west constituency in Mayuge District, Busoga sub-region, Eastern Region of Uganda.”

Znowu Toruń!!! Po ukończeniu studiów podjęła pracę w Państwowym Zakładzie Higieny w Toruniu (zapewne oddział wojewódzki). Ukończyła kursy serologii i mikrobiologii w Państwowym Zakładzie Higieny (PZH) w Warszawie⁷. Dyplom wydał dyrektor prof. Ludwik Hirszfeld. A tu nagle II wojna światowa – instytucję przejmują Niemcy, tu okazuje się, że znała język niemiecki. Wstąpiła do AK 13 października 1942, a wcześniej w czerwcu zmarł Jej ojciec.

Co dalej? Strona 14: <<mieliśmy „wpadkę”. Złapali łączniczkę [...] Nastąpiły aresztowania.>> Ona więziona była w Toruniu i Gdańsku. <<W 1944 roku „Gryf Pomorski” wykupił nas, ale jedna koleżanka trafiła //jednak// do obozu w Ravensbrueck⁸>>. Warto poklikać na archiwum AK na Pomorzu.

Wróciła do Torunia, podjęła pracę lekarza w Szpitalu Miejskim. Potem w 1945 roku przeniosła się do Gdańska, gdzie **prowadziła wykłady z bakteriologii w Szkole Pielęgniarek przy ówczesnej Akademii Lekarskiej**. Dowiaduje się, że brat jest w Niemczech, uciekła z komunistycznej Polski schowana na statku (węglowcu). Brat adwokat był w obozie przesiedleńców w Lubece, był chory. Opiekowała się nim przez 3 tygodnie, do jego śmierci; zdążyła się z nim pożegnać. I tu Jej życie doznaje jakby przyspieszenia – wstępuje do armii gen. Maczka, która na razie nie była rozwiązana. Pracuje w polskich szpitalach wojskowych w Niemczech. W Hamburgu kończy kurs medycyny tropikalnej. Wyjeżdża do Anglii. Przez rok pracowała w szpitalu powiatowym w Essex. Znała zatem także język angielski.

Warto znać języki obce.

15 kwietnia 1948r. przyjęto Ją do Królewskiego Stowarzyszenia Medycyny Tropikalnej i Higieny w Londynie.

Przeniosła się do Liverpoolu. Raczej nie myślała o Beatlesach. Spotkała o. Robinsona – misjonarza ze Zgromadzenia Misjonarzy Afryki (Ojców Białych) – coraz bliżej była spełnienia marzeń z dzieciństwa.

Wyjazd do Ugandy. Rozdział III. **Buluba** – osiedle dla trędowatych nad Jeziorem Wiktorii. Zaczęło się od pobytu w mieście **Fort Portal** na misji Ojców Białych.

⁷ <https://szczepienia.pzh.gov.pl/tytani-polskiej-wakcynologii/prof-ludwik-hirszfeld/>; tu splatają się losy naszych Bohaterek – dyrektorem był Ludwik Hirszfeld mąż Hanny Hirszfeld (odc. nr 46).

⁸ [https://pl.wikipedia.org/wiki/Ravensbr%C3%BCck_\(KL\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Ravensbr%C3%BCck_(KL)); zdjęcia z obozu są w esejach o innych naszych Bohaterkach. Ostatnio we wrześniu 2022 była uroczystość pochówku ofiar odnalezionych, gdzieś poza terenem obozu. Była tam nasza – żyjąca jeszcze Bohaterka – Wanda Póltawska.

Potem 40 lat pracy i powrót na emeryturę do Polski. Nie zaraziła się żadną chorobą tropikalną – czy to nie cud? Rozwinęła szpital w „zapadłej dziurze” – (str. 35) <<stał się centrum kształceniowym (szkoleniowym) i szpitalem specjalistycznym dla leczenia zachowawczego i chirurgicznego oraz badań nad immunologią i chemioterapią trądu>>.

Warto poczytać – czy to kariera (?) czy misja ? Czy Polacy mogą być znowu podobni do naszych bohaterów?

Inne rozdziały to np. „O wyprawie na Ruwenzori⁹” oraz (VII) „Moje afrykańskie spotkania z Ojcem Świętym Janem Pawłem II”.

Książkę (vi) wydano w Toruniu – Jej drugim Polskim miastem. Tzw. ‘Partner’ publikacji to KIK w Toruniu. Książkę rozpoczyna Przedmowa Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego Pana Piotra Całbeckiego. Drugim bohaterem publikacji jest kard. Kozłowiecki, który w Zambii przepracował **61 lat**. Ale my skupiamy się nad częścią dotyczącą naszej Heroiny. Samorządowiec informuje czytelników, że Wanda Błęńska była patronką roku w tym województwie w 2021 roku!! Z tej okazji zorganizowano konferencję naukową, a publikacja zawiera ujęte drukiem referaty z tejże konferencji. Książka liczy 230 stron, jest przepięknie (wręcz genialnie) opracowana pod względem wydawniczym. Mamy wkładkę zdjęciową: 24 ponumerowanych i podpisanych zdjęć: z dzieciństwa, z I Komunii Św., z gimnazjum, z ojcem (1940-1942??), z misji, na emeryturze w Polsce w późnej starości. Wstęp napisali edytorzy. Część I dotycząca Wandy zaczyna się Jej zdjęciem portretowym – zapewne z czasów studiów. Dowiadujemy się, że brat Roman urodził się w 1909 roku¹⁰. Mamy adres domu rodzinnego w Poznaniu: ul. Rycerska 21 (dziś Ratajczaka). Dane z wielu publikacji się wzajemnie uzupełniają. Dowiadujemy się, że ojciec był w Toruniu kuratorem i wizytatorem. Toruń (odzyskany po rozbiorach) był do niedawna w PRUSACH, w Niemczech. Zatem utworzenie systemu szkół polskich w niepodległej naszej ojczyźnie było ważnym i odpowiedzialnym zadaniem – także dla Jej ojca. Mamy adres Gimnazjum Żeńskiego w Toruniu, gdzie się Wanda uczyła – ul. Wielkie Garbary 9. Szpital Miejski gdzie pracowała był na ulicy Podzamcze 10. Pracę rozpoczęła 1 lipca 1934r. Pracowała kolejno na oddziałach chirurgicznym, ginekologicznym i internistycznym (wielokierunkowe doświadczenia) - zatem była to początkowa **baza** do misji – gdzie jest się odcięty od świata. Przecież gdy

⁹ <https://pl.wikipedia.org/wiki/Ruwenzori>; o górach w Afryce.

¹⁰ <https://www.geni.com/people/Roman-B%C5%82e%C5%84ski/600000000937450497>; o bracie Romanie kilka danych.

zaczynała działalność w Afryce nie było Internetu, telefonów komórkowych, nie wszyscy mówili po angielsku. Zapewne po tylu latach mówiła dobrze w lokalnym języku. Rozdziałami książki są artykuły naukowe, naszpikowane szczegółami z dokumentów – do których wszystkich mamy odwołania i bibliografię – benedyktyńska praca i pasja autorów – naukowców. Mamy 5 rozdziałów/referatów. Ostatni to bibliografia dotycząca Wandy Błęńskiej (1911-2014) w tym publikacje autorskie naszej Bohaterki.

Wszystkie książki są gorąco polecane. BOHATERKA warta poznania i naśladowania. Miała życie jak scenariusz na kolejny film, oprócz tego dokumentalnego, który na szczęście został nakręcony w Poznaniu.

Można także wyciągnąć wniosek na podstawie osiągnięć tej Bohaterki i wielu innych Polek „ujętych” w serii iż jako Polacy mamy powody do dumy i nie powinniśmy zgadzać się na poniżanie nas – nie podamy przez kogo.

LITERATURA DODATKOWA

//wyklikane za pomocą scholar.google//

1. BŁEŃSKA, Wanda. The Witness of a Laywoman Engaged in Medical Missionary Work in Africa. *Annales Missiologici Posnanienses*, 2015, 20: 27-31.
2. BŁEŃSKA, Wanda. Zapiski z notatnika Wandy Błęńskiej (1911-2014). *Acta Medicorum Polonorum*, 2020, 10.1: 135-137.
3. CHOMENTOWSKA, Edyta; POLAK, Agnieszka. Wanda Błęńska i jej wkład w walkę z trędem jako chorobą stygmatyzującą. *Archiwum Historii i Filozofii Medycyny*, 2019, 82: 72-80.
4. REHLIS, Norbert. Praca lekarska dr Wandy Błęńskiej jako przykład holistycznego podejścia do pacjenta. *Annales Missiologici Posnanienses*, 2015, 20: 45-52.
5. ŁUKASZYK, Andrzej. Wanda Maria Błęńska and her contribution to fight against leprosy in the world. *Annales Missiologici Posnanienses*, 2015, 20: 9-25.
6. MAGOWSKA, Anita. O opiece zdrowotnej w Ugandzie, drugiej Ojczyźnie dr Wandy Błęńskiej. *Annales Missiologici Posnanienses*, 2015, 20: 33-42.
7. POLAK, Agnieszka, et al. Wanda Błęńska and the program of leprosy treatment in Uganda. *Clinics in Dermatology*, 2021, 39.1: 133-138.
8. JASKULSKA, Sylwia. Rola patrona w życiu szkoły. *Biografistyka Pedagogiczna*, 2021, 6.2: 239-257. //m.in. o naszej Bohaterce
9. ANDRZEJAK, Ambroży. Poznanianka matką trędowatych: doktor Wanda Błęńska. *Kronika Miasta Poznania: kwartalnik poświęcony sprawom kulturalnym stołecznego miasta Poznania: organ Towarzystwa Miłośników Miasta Poznania*, 2011, 79.1: 307-318.

LINKI

- (a) <https://wandablenska.pl/historia-zycia/>; historia życia.
- (b) <https://wandablenska.pl/en/>; strona o Bohaterce.
- (c) <https://www.poznan.uw.gov.pl/panteon-wielkopolanki/wanda-blenska>; jest kilka zdjęć Bohaterki!!!!
- (d) <https://magazynkoncept.pl/wanda-blenska/>; o Bohaterce.
- (e) <http://www.misje.pl/blog/zyciorys-dr-wanda-blenska/5990>; życiorys.
- (f) <https://www.ump.edu.pl/historia/doktoraty-honoris-causa-wydzial-medyczny>; lista laureatów dyplomu honorowego „D.H.C”

- (g) https://www.academia.edu/42997253/Medycyna_i_ewangelizacja_Rozmowy_z_Wand%C4%85_B%C5%82e%C5%84sk%C4%85; książka
- (h) https://kujawsko-pomorskie.pl/pliki/blenska/Wanda_Blenska.pdf; o Bohaterce i Jej pracy w Toruniu
- (i) <https://www.dabrowkaparafia.pl/wp-content/uploads/2020/10/Wanda-Blenska-w-Paledziu.pdf>; zdjęcia
- (k) <https://www.radiopik.pl/2,97399,doktor-wanda-blenska-patronka-nowego-skrzydla-sz>; Patronka Szpitala w Toruniu
- (l) <https://www.youtube.com/watch?v=A8xDOP8xon8>; koncert z okazji 110 rocznicy chrztu Bohaterki.
- (m) <https://www.torun.pl/pl/pamieci-wandy-blenskiej-0>; w Toruniu.

WAŻNY LINK

- (n) <https://www.youtube.com/watch?v=YB6V0Lppz1Q>; otwarcie procesu beatyfikacyjnego.

WAŻNY LINK

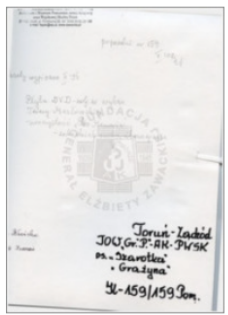
- (o) file:///C:/Users/Stan/Downloads/162400_B_enska_Wanda.pdf; unikalne – wspomnienia z działalności w AK!!!!
- (p) <https://uni.wroc.pl/kobieca-twarz-universytetu/>; co słycać we Wrocławiu.

ZDJĘCIA PRZY OKAZJI

Działalność w AK - ARCHIWUM POMORSKIE ARMII KRAJOWEJ

ABOUT PROJECT

Show content

Download

DESCRIPTION

Title:
Błęńska Wanda

Resource Type:
akta osobowe

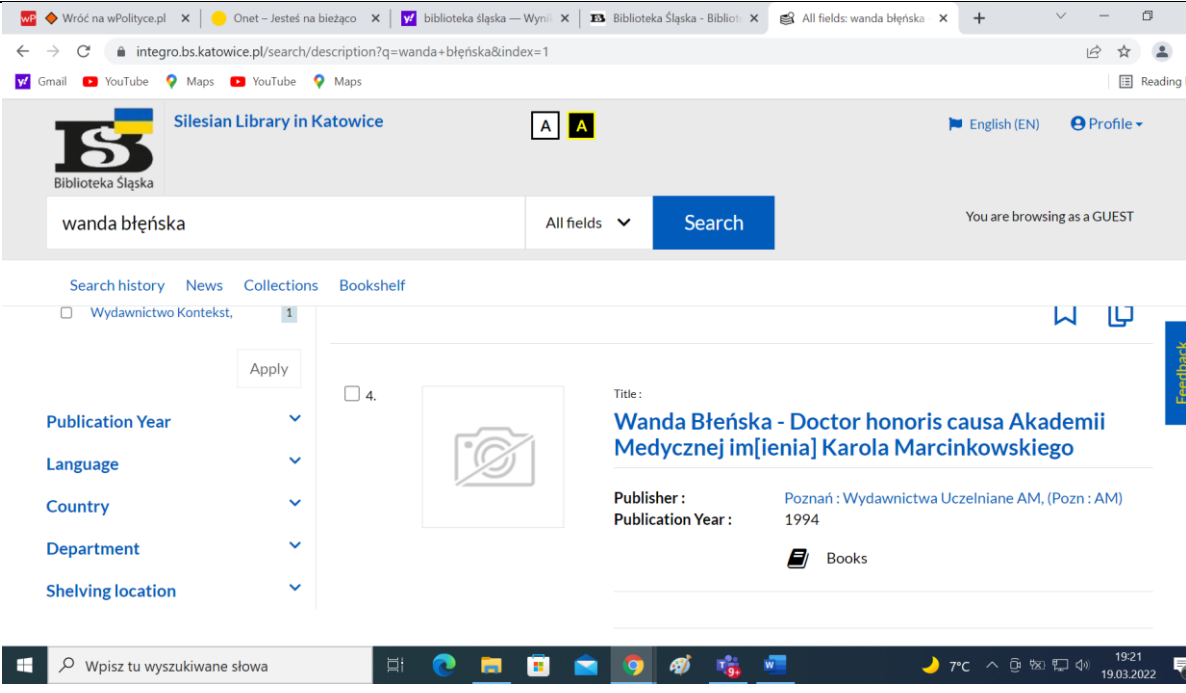
More ▾

Subject and keywords:
Pomorze, konspiracja 1939-1945, konspiracja pomorska, druga wojna światowa, eksterminacja, jesień 1939

Warto poklikać; Jej pseudonimy „Szarotka”, „Grażyna”, archiwum liczy 128 stron
[file:///C:/Users/Stan/Downloads/162400 B enska Wanda%20.pdf](file:///C:/Users/Stan/Downloads/162400_B%20enska%20Wanda%20.pdf);
 Fundacja **Generał Elżbiety Zawadzkiej** w Toruniu.
 ARCHIWUM POMORSKIE ARMII KRAJOWEJ
 Wszystkie dokumenty zostały zeskanowane i mają znak wodny tegoż archiwum!!!

Okolicznościowe wydawnictwo

z okazji uzyskania godności Doctor-a Honoris Causa – dostępna w Katowicach

BUDYNEK „R” im. dr WANDY BŁEŃSKIEJ

Wanda Błęńska [1911–2014] - znana jako „Matka Trędowatych” i „Dokta”.

W latach 1934–1936 była stażystką w Szpitalu Miejskim, a po zakończeniu II wojny światowej jako pierwsza objęła stanowisko dyrektora placówki przy ul. Przedzamcze 10.

W 1942 roku została członkiem Tajnej Organizacji Wojskowej „Gryf Pomorski”. W ramach działań konspiracyjnych zajmowała się m.in. udzielaniem pomocy lekarskiej chorym oraz zbieraniem materiałów sanitarnych. Aresztowana 23 czerwca 1944 roku przez gestapo, więziona była w Toruniu i Gdańsku.

Po ukończeniu kursów medycyny tropikalnej w Hamburgu oraz Liverpoolu wyjechała na misję do Ugandy, gdzie w latach 1950–1993 zajmowała się leczeniem trądu, stosując nowoczesne metody leczenia. Zainicjowała powstanie w Bulubie ośrodka szkoleniowego dla personelu medycznego oraz doprowadziła do budowy i otwarcia w 1966 roku nowego, dobrze wyposażonego szpitala.

Zmarła w Poznaniu dożywając 103 lat.

W 110. rocznicę urodzin dr WANDY BŁEŃSKIEJ

Miasto Toruń

Specjalistyczny Szpital Miejski
im. Mikołaja Kopernika w Toruniu

Jeden z budynków szpitala miejskiego w Toruniu
otrzymał patronat naszej BOHATERKI tj.
Budynek „R” jest imienia dr. Wandy Błęńskiej

BUDYNEK „R” im. dr WANDY BŁEŃSKIEJ

Wanda Błęńska [1911–2014] - znana jako „Matka Trędowatych” i „Dokta”.

W latach 1934-1936 była stażystką w Szpitalu Miejskim, a po zakończeniu II wojny światowej jako pierwsza objęła stanowisko dyrektora placówki przy ul. Przedzamcze 10.

W 1942 roku została członkiem Tajnej Organizacji Wojskowej „Gryf Pomorski”. W ramach działań konspiracyjnych zajmowała się m.in. udzielaniem pomocy lekarskiej chorym oraz zbieraniem materiałów sanitarnych. Aresztowana 23 czerwca 1944 roku przez gestapo, więziona była w Toruniu i Gdańsku.

urła w Poznaniu dożywając 103 lat.

W 110. rocznicę urodzin dr WANDY BŁEŃSKIEJ

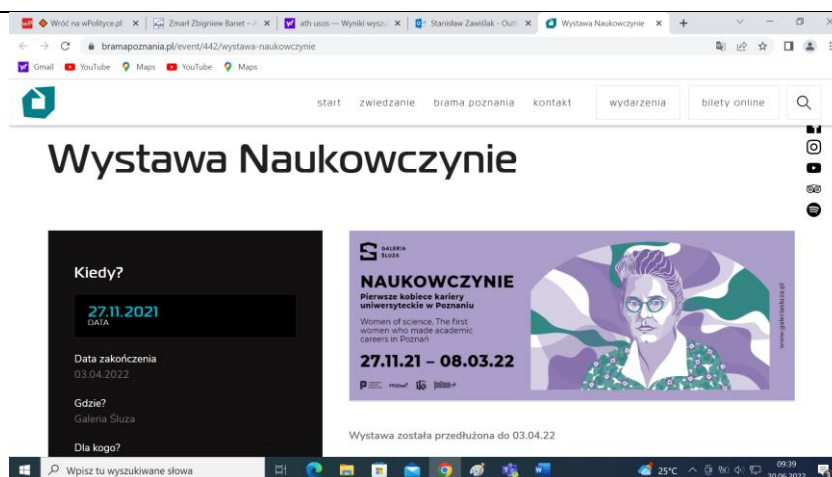
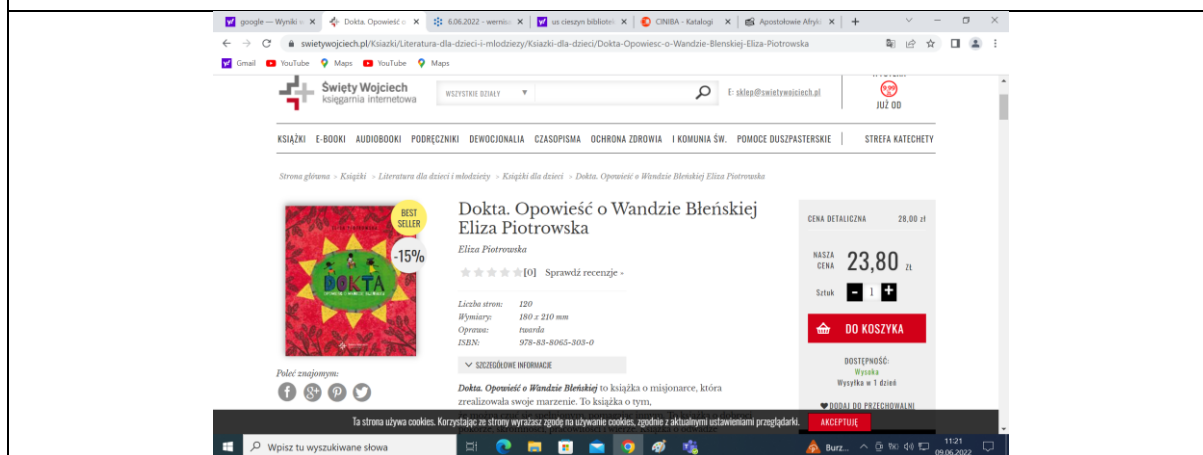
Miasto Toruń

Specjalistyczny Szpital Miejski
im. Mikołaja Kopernika w Toruniu

Inna książka dla dzieci autorstwa Pani Elizy Piotrowskiej

Czas wystawy niestety minął – była właśnie w Poznaniu

Pierwsze kobiece kariery uniwersyteckie w Poznaniu

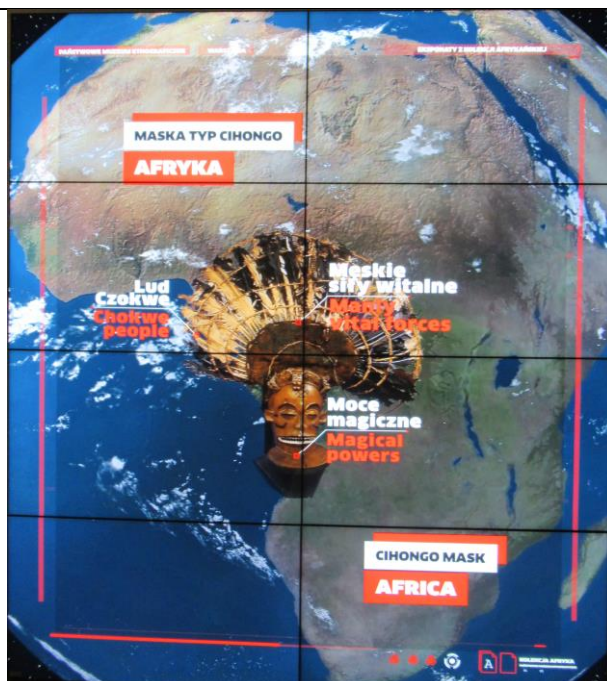
Tej jesieni w Galerii Śluzka będzie można spotkać jedenaście niezwykłych kobiet. Ambitnych, odważnych i pracowitych, niebojących się wychodzić poza utarte schematy. Jako jedne z pierwszych robiły kariery uniwersyteckie, przecierając jednocześnie szlaki na uczelniach wyższych dla kolejnych pokoleń kobiet. Poświęcały się różnym dziedzinom naukowym, odnosząc w nich znaczące sukcesy. Na różnych etapach swojej kariery związane były z Uniwersytetem Poznańskim, pierwszą poznańską uczelnią wyższą.

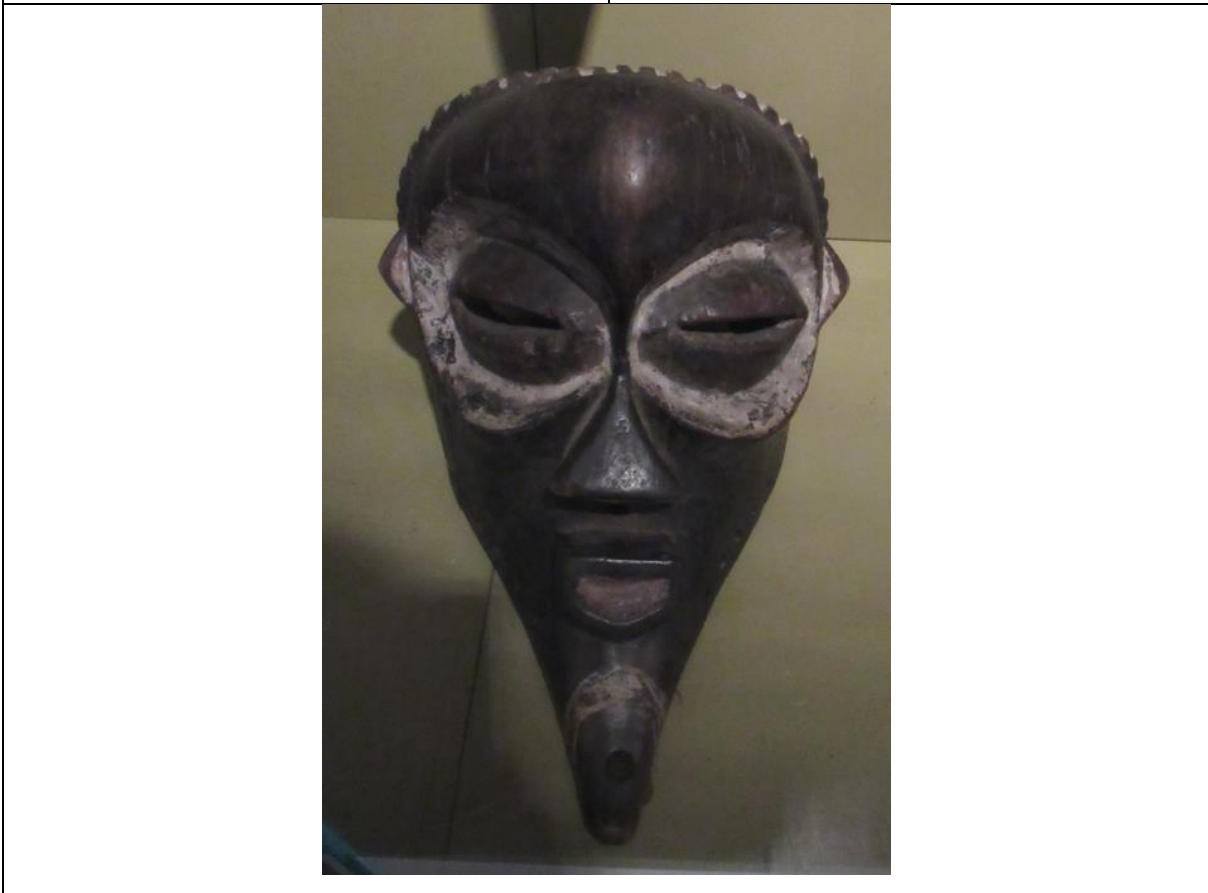
Michalina Stefanowska, Ludwika Dobrzyńska-Rybicka, Anna Gruszecka, Helena Gajewska, Eugenia Piasecka-Zeylandowa, Mieczysława Ruxerówna, Bożena Stelmachowska, Lidia Seipelt-Lawęcka, Zofia Małaczyńska-Suchcitzowa, Wisława Knapowska i Helena Szafranówna, – to nazwiska, które warto poznać i zapamiętać.

Wystawa poprzez biografie bohaterki przybliży realia z jakimi musiały się mierzyć kobiety marzące o karierze naukowej na przełomie XIX i XX wieku oraz w 20. leciu międzywojennym. Opowie o stopniowym otwieraniu kolejnych europejskich i polskich uczelni dla studentek, nastawieniu społecznym wobec naukowczyń, szansach i przeszkodach, jakie musiały przezwyciężyć. Pokaże też, jak rozwijały się ich kariery na poznańskim uniwersytecie w początkach jego działalności.

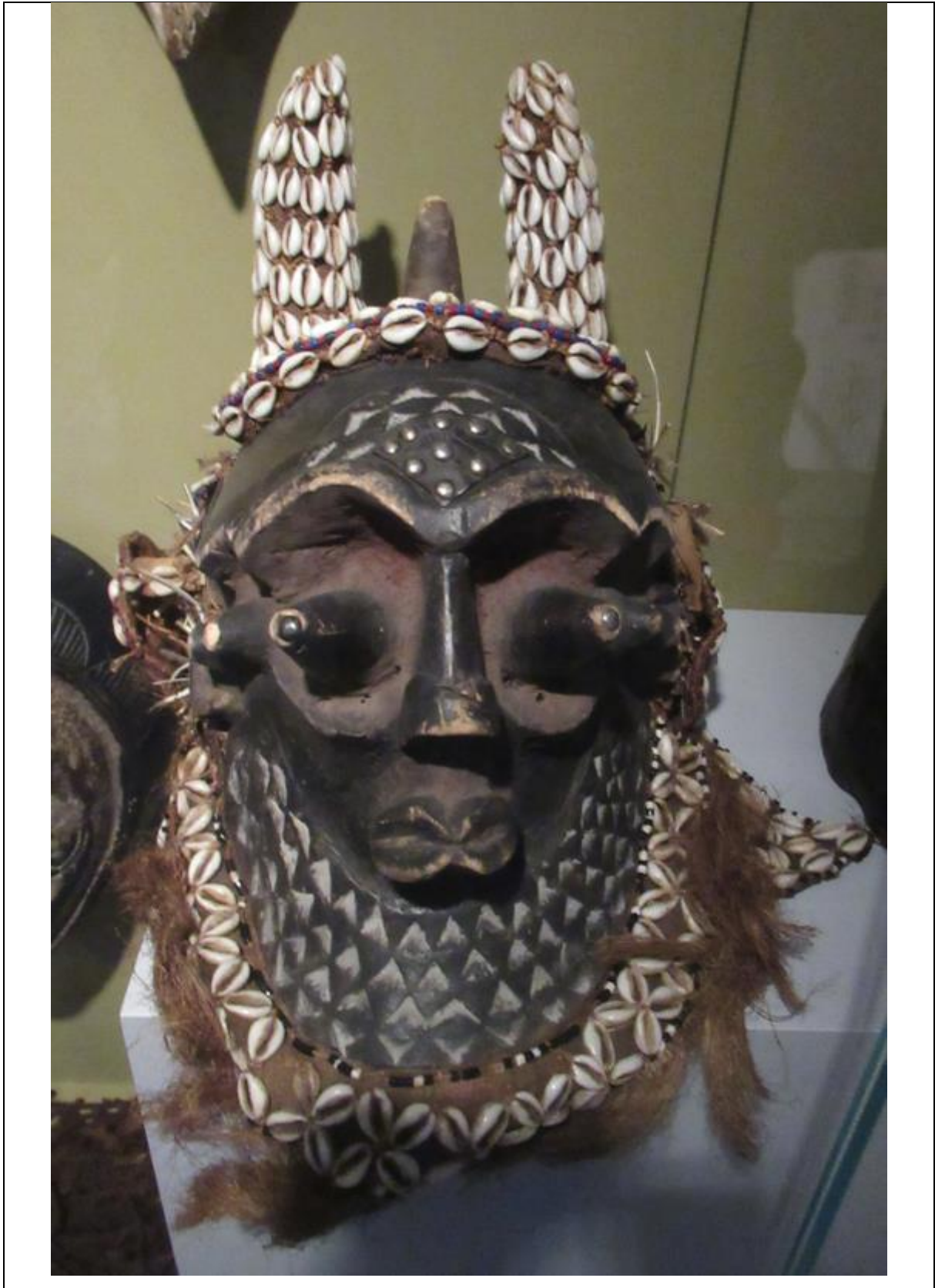

Muzeum Etnograficzne w Warszawie

Tarcze i włócznie

Shields and spears

TORUŃ – Miasto gdzie chodziła do szkoły i podjęła pierwszą pracę m.in. w szpitalu

POZNAŃ - miasto urodzenia, studiów i emerytury

KS. PROF. STANISŁAW KOZIEROWSKI (1874-1949)
JĘZYKOZNAWCA, HISTORYK, WSPÓŁZAŁOŻYCIEL
UNIwersytetu POZNAŃSKIEGO

UNIVERSYTET
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANU

Patron Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu

**69 ŚWIĄTOWY
DZIEŃ
TRĘDOWATYCH**
— 30 stycznia 2022 —

NIEMAMY LUDZIOM NADZIEJE JUŻ OD 26 LATI
Fundacja Polska Raoula Follereau

„Wiara bez uczynków martwa jest” Jk 2, 26

Ostatnia niedziela stycznia to dzień mobilizacji na rzecz chorych na trąd.

Mimo, iż od pół wieku istnieje skuteczna terapia, w najuboższych rejonach świata nadal żyją i cierpią ludzie trędowaci.

Działający w różnych częściach świata ruch Raoula Follereau jest największą instytucją niosącą medyczną, socjalną i duchową pomoc zarówno chorym, jak też tym, którzy

na skutek przebytego trądu nie będą już nigdy w stanie samodzielnie funkcjonować.

Tak jak za dawnych czasów, chorzy mogą liczyć na pomoc najodważniejszych misjonarzy kościoła katolickiego. Wśród niosących pomoc są także polscy misjonarze, którzy są prawdziwymi świadkami cierpiącego Jezusa wśród nas.

Wesprzyjmy ich trudną pracę naszą modlitwą i ofiarą!

 Fundacja Polska Raoula Follereau
nr konta: 87 1240 1082 1111 0000 0387 2932
www.follereau.org

Wpis do Rejestru Fundacji z dnia 5 stycznia 1999 roku, numerem 4788, REGON 011808397, KRS 000044887. Fundacja jest członkiem Międzynarodowej Unii Stowarzyszeń Polonistów.

Fundacja Polska Raoula Follereau
by mieć ludziom nadzieję

Plakat na ulicy w Poznaniu

Postać we wnęce na Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie

Plakat reklamowy w Parku
w Bielsku-Białej

Mural w Słupsku

Zdjęcia wykonał eseista: Stan Zawiślak oraz z zasobów NAC oraz Internetu.

Szczególne Podziękowania dla Dyrekcji Muzeum Etnograficznego w Warszawie!!!!

